

ИЗЪ НАУКАТА И ЖИВОТА

Сънятъ на човѣка не е еднакво дълбокъ презъ всички часове на спането. Споредъ изследванията на хайделбергския ученъ проф. В. Хелпахъ, най-дълбокъ е сънятъ преди полунощъ. После дълбочината му намалява бързо и презъ петия и шестия часъ отъ заспиването сънятъ е два пжти по-лекъ отъ началния. Едва въ последния часъ преди събуждането той отново става дълбокъ, безъ, обаче, да достигне първоначалната дълбочина. Нѣкои хора естествено преминаватъ отъ дълбокия сутрешенъ сънъ къмъ събуждане, други пъкъ трѣбва да бждатъ събуждани изкуствено.

Има, обаче, отклонения отъ тази естествена диаграма на съна. Така нѣкои хора спятъ презъ цѣлата нощъ леко и едва къмъ сутринята изпадатъ въ по-дълбокъ сънъ, отъ който се събуждатъ мжно. Три четвърти отъ хората на градоветъ и умственитъ работници иматъ този ненормаленъ сънъ. Дневниятъ сънъ е несравнено по-лекъ отъ съна преди полунощъ. И то не само следобѣдниятъ сънъ, отъ който се нуждаятъ и хора и животни, но и дневниятъ сънъ на нощнитъ работници.

Презъ лѣтнитъ месеци дълбочината на съна редовно намалява, а се увеличава презъ зимата. Тѣзи различия сж поголѣми въ севернитъ земи, гдето свѣтлитъ, „бѣлитъ“ нощи правятъ съна много лекъ, въпрѣки изкуственото затѣмняване на спалнитъ помѣщения; необходимостта, обаче, отъ следобѣденъ сънъ не изчезва. Презъ „бѣлитъ“ нощи сънятъ на туземното население не спада подъ 6 часа, а презъ полярната нощъ не надминава обикновено 9 часа.

Населението на земята. Споредъ преброяванията презъ последнитъ години, населението на земята възлиза на около 2,175 милиона. Презъ 1910 година броятъ на цѣлото население е билъ 1,620, а презъ 1920 година — 1,811 милиона. Нарастването е станало главно въ странитъ, които сж останали незасегнати отъ свѣтовната война — главно континентитъ Азия и Америка.

Областитъ на земята възлизатъ, споредъ статистиката на отдѣлнитъ страни, на 510 милиона квадратни километра, отъ които 365 милиона квадратни клм. сж море.